

3. O załatwieniu w sposób określony w ust. 2 skargi lub meldunku, wniesionych ponownie, organ załatwiający tę skargę lub meldunek zawiadamia organ wojskowy bezpośrednio nadrzędny; nie dotyczy to skarg lub meldunków załatwianych przez Ministra Obrony Narodowej i Ministra Spraw Wewnętrznych.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

§ 25. 1. Nadzór i kontrolę nad przyjmowaniem i rozpatrywaniem skarg i meldunków sprawuje dowódca (szef, dyrektor) organu wojskowego od szczebla oddziału wwyż.

2. Organy wojskowe prowadzą ewidencję skarg i meldunków oraz składają sprawozdania w ramach resortowego systemu ewidencyjno-sprawozdawczego, którego gestorem jest dyrektor Biura Skarg i Interwencji Ministerstwa Obrony Narodowej.

3. Czynności związane z przyjmowaniem, ewidencjonowaniem i okresowym kontrolowaniem biegu i terminowości rozpatrywania skarg i meldunków wykonują sekretariaty dowódców (szefów, dyrektorów) lub wyznaczone przez nich komórki organizacyjne (osoby funkcyjne).

§ 26. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się w sprawach objętych szczególnymi przepisami i będących przed-

miotem odrębnego postępowania przed organami wojskowymi. W tych wypadkach stosuje się zasady i tryb określone tymi przepisami.

§ 27. 1. Przepisy rozporządzenia, z wyjątkiem § 25 ust. 2, stosuje się również do żołnierzy pełniących służbę w jednostkach wojskowych podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

2. Sprawozdania, o których mowa w § 25 ust. 2, organy wojskowe jednostek wojskowych podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych składają dyrektorowi Inspektoratu Nadzoru i Kontroli Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

§ 28. Traci moc zarządzenie Ministra Obrony Narodowej nr 14/MON z dnia 20 lutego 1982 r. w sprawie organizacji, przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania przez organy wojskowe próśb, zażaleń i meldunków żołnierzy w czynnej służbie wojskowej oraz podań, skarg i wniosków osób cywilnych i organizacji społecznych (Dziennik Rozkazów Ministerstwa Obrony Narodowej, poz. 18).

§ 29. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *Z. W. Okoński*

347

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 31 maja 1995 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości i warunków przyznawania strażakom Państwowej Straży Pożarnej równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie.

Na podstawie art. 61 ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400, z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214 oraz z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 października 1992 r. w sprawie wysokości i warunków przyznawania strażakom Państwowej Straży Pożarnej równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie (Dz. U. Nr 79, poz. 402 i z 1994 r. Nr 72, poz. 322) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Strażacy Państwowej Straży Pożarnej, zwani dalej „strażakami”, mianowani na stałe, którym nie wydaje się przedmiotów umundurowania w naturze, otrzymują równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie w następującej wysokości:

1) oficer, aspirant, podoficer, szeregowy	— 620 zł
2) nadbrygadier	— 927,28 zł.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1995 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. *J. Zimowski*

348

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 6 czerwca 1995 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażenia strażaków Państwowej Straży Pożarnej.

Na podstawie art. 88 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400, z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214 oraz z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 czerwca 1992 r. w sprawie uposażenia strażaków Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 51, poz. 236, z 1993 r. Nr 74, poz. 352 i Nr 93, poz. 430, z 1994 r. Nr 39,

poz. 147, Nr 62, poz. 262 i Nr 119, poz. 583 oraz z 1995 r. Nr 19, poz. 100) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w pkt 4 lit. h) otrzymuje brzmienie: „h) jednorazowego dodatku z tytułu urodzenia dziecka”,
- 2) skreśla się § 9—16,
- 3) w § 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W razie urodzenia dziecka przez kobietę-strażaka lub przez nie zatrudnioną żonę strażaka albo przyjęcia

przez strażaka na wychowanie dziecka w wieku do jednego roku i wystąpienia do sądu opiekuńczego z wnioskiem o jego przysposobienie — strażak otrzymuje jednorazowy dodatek w wysokości zasiłku porodowego ustalonego w przepisach o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.”,

- 4) dotychczasowe § 17—23 otrzymują kolejną numerację § 9—15,
- 5) w dotychczasowym § 18 oznaczenia „§ 9—17” zastępuje się oznaczeniem „§ 9”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1995 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Milczanowski*

349

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 6 czerwca 1995 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie świadczeń socjalnych w zakresie korzystania z wczasów i rekreacji, przysługujących strażakom Państwowej Straży Pożarnej i członkom ich rodzin.

Na podstawie art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400, z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214 oraz z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1992 r. w sprawie świadczeń socjalnych w zakresie korzystania z wczasów i rekreacji, przysługujących strażakom Państwowej Straży Pożarnej i członkom ich rodzin (Dz. U. Nr 81, poz. 421 oraz z 1993 r. Nr 23, poz. 102 i Nr 133, poz. 644), w § 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dopłatę do wypoczynku wypłaca się również na małżonka i dzieci. Za dzieci uważa się dzieci własne, dzieci

małżonka, dzieci przysposobione, dzieci przyjęte na wychowanie, które:

- 1) nie przekroczyły 18 roku życia, a w razie uczęszczania do szkoły — 24 lat albo 25 lat, jeżeli odbywają studia w szkole wyższej, a ukończenie 24 lat przypada na ostatni lub przedostatni rok studiów, albo
- 2) stały się inwalidami I lub II grupy przed osiągnięciem wieku określonego w pkt 1.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1995 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Milczanowski*

350

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 9 czerwca 1995 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie rejestracji, ewidencji i oznaczania pojazdów.

Na podstawie art. 63 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1992 r. Nr 11, poz. 41 i Nr 26, poz. 114) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 14 kwietnia 1993 r. w sprawie rejestracji, ewidencji i oznaczania pojazdów (Dz. U. Nr 37, poz. 164) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przy wniosku o zarejestrowanie właściciel pojazdu jest obowiązany przedstawić — z zastrzeżeniem ust. 2—4 i 6 — oryginał dowodu własności pojazdu, a jeżeli pojazd był już zarejestrowany — także ostatni dowód rejestracyjny; wzór wniosku określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.”,

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W przypadku gdy dowodem własności jest prawomocne orzeczenie sądu ustalające prawo własności pojazdu, właściciel nie ma obowiązku przedstawienia ostatniego dowodu rejestracyjnego, o którym mowa w ust. 1. W takim przypadku nie ma również zastosowania ust. 4.”;

2) w § 4 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepis ust. 2 nie dotyczy dowodów własności

sporządzonych za granicą oraz wystawionych przez podmioty gospodarcze, które uiszczają podatek od towarów i usług z tytułu sprzedaży pojazdów lub ich pojedynczych zespołów.”;

3) w § 6 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W razie konieczności ustalenia prawa własności pojazdu na drodze postępowania sądowego, organ rejestrujący może czasowo dopuścić pojazd do ruchu, wydając jednocześnie tablice rejestracyjne zwyczajne i pozwolenie czasowe ważne na okres do 1 roku.

4. W przypadku gdy postępowanie sądowe, o którym mowa w ust. 3, nie zostało zakończone przed upływem 1 roku, wnioskujący o rejestrację pojazdu może ubiegać się o przedłużenie terminu czasowego dopuszczenia pojazdu do ruchu. Łączny okres używania pojazdu na podstawie pozwolenia czasowego nie może jednak przekraczać trzech lat. Eksploataowanie pojazdu na podstawie pozwolenia czasowego nie wyłącza obowiązku dokonywania okresowych badań technicznych”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej: *B. Liberadzki*

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Departament Prawny, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego URM, 02-903 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel.: 694-67-52, 694-67-50 i 694-67-03, telefaks (2) 694-62-06.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego URM, Warszawa, ul. Powsińska 69/71.